

Uzticības persona

1. Kāda ir līguma forma ar uzticības personu? Kādas atskaites sniedz uzticības persona?

Atbilde: Ar uzticības personu slēdz uzņēmuma līgumu par uzticības personas pakalpojuma nodrošināšanu vardarbībā cietušām pilngadīgām personām. Uzticības persona kā atskaiti var iesniegt pieņemšanas-nodošanas aktu, kas uzņēmuma līgumā ir atrunāts kā pamatojuma dokuments samaksas veikšanai par uzticības personas pakalpojumu.

2. Vai persona, kas dzīvo krīzes dzīvoklī var saņemt gan individuālās speciālistu konsultācijas, gan uzticības personas atbalstu?

Atbilde: Vardarbībā cietusī persona, kas saņem krīzes dzīvokļa pakalpojumu, ja nepieciešams var saņemt papildus individuālās konsultācijas dzīvesvietā vai uzticības personas atbalstu, līdz ar to pastāv trīs iespējas, cietušajam piešķirot krīzes dzīvokļa pakalpojumu:

- 1) Cietušajam tiek piešķirts tikai krīzes dzīvokļa pakalpojums;
- 2) Cietušajam tiek piešķirts krīzes dzīvokļa pakalpojums + individuālās speciālistu konsultācijas;
- 3) Cietušajam tiek piešķirts krīzes dzīvokļa pakalpojums + uzticības personas atbalsts.

Var būt arī situācija, ka vispirms tiek piešķirts krīzes dzīvokļa pakalpojums un vēlāk individuālās speciālistu konsultācijas vai arī otrādi. Vienlaicīgi nevar nodrošināt gan individuālās speciālistu konsultācijas, gan uzticības personas atbalstu. Vēlams krīzes dzīvokļa pakalpojuma saņēmējiem nodrošināt papildus individuālās speciālistu konsultācijas, lai veicinātu šo personu sociālo rehabilitāciju.

3. Vai jābūt līgumam noteiktām prasībām uzticības personai?

Atbilde: Līgumā par uzticības personas pakalpojuma nodrošināšanu iekļauj tiesības un pienākumus personai, kas nodrošinās uzticības personas atbalstu. Pienākumos uzskaita, kādu atbalstu uzticības persona nodrošinās vardarbībā cietušai personai, paredzot iespēju, ka uzticības persona veic arī citus pienākumus, iepriekš vienojoties ar līguma slēdzēju.

Krīzes dzīvoklis

1. Ja pakalpojuma sniedzējs nevar nodrošināt krīzes dzīvokli, vai par pakalpojumu nodrošināt viesnīcās? Kam viesnīca sniedz rēķinu par krīzes dzīvokļa pakalpojuma nodrošināšanu?

Atbilde: krīzes dzīvokli var nodrošināt:

- 1) pašvaldībai piederošā dzīvoklī. Pašvaldība attiecībā uz pašvaldībai piederošu dzīvokli pieņem lēmumu, ka dzīvoklis tiek nodrošināts vardarbībā cietušām personām. Lēmums par dzīvokļa nodrošināšanu vardarbībā cietušām personām nav pieejams publiski, informācija par krīzes dzīvokļa atrašanos pieejama tikai darbiniekiem, kas lemj par krīzes dzīvokļa pakalpojuma piešķiršanu. Krīzes

dzīvokļa atrašanās vieta nedrīkst būt publiski pieejama, piemēram, sociālā dienesta vai pašvaldības mājaslapā, utt., lai nodrošinātu anonīmu pakalpojuma sniegšanas vietu un vardarbīgā persona informāciju par krīzes dzīvokļa atrašanās vietu nebūtu pieejama;

- 2) izmitināšanas pakalpojuma sniegšanas vietās – viesnīcās, viesu namos, hostelos, utt. Pakalpojuma sniedzējs (sociālais dienests, NVO) slēdz līgumu ar izmitināšanas pakalpojuma sniedzēju un apmaksā rēķinus par izmitināšanas pakalpojuma nodrošināšanu. Labklājības ministrija sedz izdevumus par krīzes dzīvokļa pakalpojuma nodrošināšanu tikai par tām dienām, kad tur ir uzturējies vardarbībā cietusī persona, pamatojies uz sociālā dienesta iesniegtajām atskaitēm LM.;
- 3) fizisku vai juridisku personu dzīvokļos, slēdzot īres līgumus ar fiziskām vai juridiskām personām. Līgumā paredzot, ka vardarbībā cietušai personai ir tiesības uzturēties norādītajā adresē.

2. Vai krīzes dzīvokļa pakalpojumu var nodrošināt pašvaldības krīzes istabās?

Atbilde: Krīzes dzīvokļa pakalpojuma nodrošināšana pašvaldības krīzes istabās nav vēlama, jo informācija par krīzes istabu atrašanās vietām ir publiski pieejama gan pašvaldības mājaslapā, gan Sociālo pakalpojumu sniedzēju reģistrā. Krīzes dzīvokļa pakalpojums jānodrošina anonīmā pakalpojuma sniegšanas vietā, ar to saprotot, ka krīzes dzīvokļa atrašanās vieta ir zināma tikai darbiniekiem, kas šo informāciju izmanto, veicot darbu ar vardarbībā cietušo personu.

3. Ja cietusī persona ar bērnu atrodas krīzes dzīvoklī, cik speciālistu konsultācijas var piešķirt?

Atbilde: Cietušai personai atrodies krīzes dzīvoklī, maksimālais individuālo konsultāciju skaits ir līdz 120 konsultācijām. Gadījumos, ja bērns ir cietis no vardarbības, arī bērnam ir jānodrošina sociālās rehabilitācijas pakalpojums no prettiesiskām darbībām. No 2023. gada 1. aprīļa bērniem, kas cietuši no prettiesiskām darbībām, var nodrošināt līdz 20 individuālām konsultācijām dzīvesvietā, kā arī 3 konsultācijas gada laikā pēc sociālās rehabilitācijas pakalpojuma pabeigšanas, kuras var saņemt bērns vai bērns kopā ar vecāku, aizbildini, citu personu, kas bērnu aprūpē.

4. Kas slēdz līgumu par krīzes dzīvokli? Līgums starp pašvaldību un klientu?

Atbilde: Ar cietušo personu slēdz līgumu par krīzes dzīvokļa pakalpojuma nodrošināšanu, līgumā norādot konkrētu pakalpojuma sniegšanas vietu, ja krīzes dzīvokļa pakalpojums tiek nodrošināts dzīvoklī, kas ir pašvaldības vai NVO īpašumā, turējumā vai valdījumā

5. Vai krīzes dzīvoklim ir jābūt pieejamam visu diennakti?

Atbilde: pašreizējais regulējums neparedz, ka krīzes dzīvoklis ir jānodrošina jebkurā diennakts stundā, jo gan sociālo dienestu sociālie darbinieki, gan cietušo rehabilitācijas pakalpojuma sniedzēji strādā konkrētu darba laika, kas neietver darbu nakts stundās. Ja cietušai personai nepieciešama tūlītēja palīdzība vardarbības gadījumā, tad cietušai personai ir jāsaazinās ar policiju, kas cietušo personu var nogādāt drošībā krīzes centrā, ja vardarbība notikusi vakara vai nakts stundās. Pēc tam, ja nepieciešams, krīzes centra

darbinieks sadarbībā ar sociālo dienesta darbinieku organizē cietušās personas nokļūšanu krīzes dzīvoklī.

6. Vai pakalpojuma sniedzējam jānodrošina pakalpojuma saņēmējs ar speciālistu konsultācijām?

Atbilde: Krīzes dzīvokļa pakalpojumu var nodrošināts viens pakalpojuma sniedzējs, bet individuālās konsultācijas dzīvesvietā – cits pakalpojuma sniedzējs. Protams, var būt gadījumi, ka pakalpojuma sniedzējs nodrošina gan krīzes dzīvokļa pakalpojumu, gan individuālās speciālistu konsultācijas vai uzticības personas atbalstu.

7. Vai krīzes dzīvoklis ir jāreģistrē Sociālo pakalpojumu sniedzēju reģistrā?

Atbilde: Krīzes dzīvoklis nav jāreģistrē Sociālo pakalpojumu sniedzēju reģistrā.

8. Vai sociālais dienests slēdz līgumu ar krīzes dzīvokļa sniedzēju?

Atbilde: Ja pašvaldības sociālais dienests vai cietušo rehabilitācijas pakalpojuma sniedzējs ir dzīvokli no fiziskas vai juridiskas personas, kurā tiks nodrošināts krīzes dzīvokļa pakalpojums, tad starp abām pusēm tiek slēgts īres līgums. Ja krīzes dzīvokļa pakalpojums tiek nodrošināts izmitināšanas pakalpojuma sniegšanas vietās (viesnīcās, viesu namos, utt.), tad pašvaldība vai pakalpojuma sniedzējs slēdz līgumu, kurā atrunāts, ka var tikt izmitinātas personas.

9. Vai krīzes dzīvokļa pakalpojumu var pieprasīt jebkurā pašvaldības sociālajā dienestā? Kā ar sociālās palīdzības nodrošināšanu?

Atbilde: Jā, krīzes dzīvokli var pieprasīt jebkurā pašvaldībā, neatkarīgi no deklarētās dzīvesvietas, līdzīgi kā individuālās speciālistu konsultācijas dzīvesvietā vai sociālās rehabilitācijas kursu sociālās rehabilitācijas institūcijā. Sociālo palīdzību, ja nepieciešams, nodrošina deklarētās dzīvesvietas sociālais dienests.

10. Vai policija nodrošinās drošību vardarbībā cietušai personai, ja tā atradīsies krīzes dzīvoklī?

Atbilde: Nē, nav paredzēts, ka policijas darbinieki dežurētu pie krīzes dzīvokļa, lai nodrošinātu drošību vardarbībā cietušai personai. Policija drošību arī šobrīd nenodrošina krīzes centros, kuros uzturas vardarbībā cietušas personas. Ja nepieciešama policijas iejaukšanās, tad jebkurā brīdī policijai par vardarbības apdraudējumu var ziņot gan cietušais, gan apkārtējie.

11. Ja pašvaldībā ir krīzes centrs, vai obligāti jānodrošina krīzes dzīvoklis?

Atbilde: – pašvaldībai nav obligāti jāveido krīzes dzīvokli vardarbībā cietušām personām. Krīzes dzīvokļa pakalpojumu pašvaldības var nodrošināt, piemēram, slēdzot līgumu ar izmitināšanas pakalpojuma sniedzējiem (viesnīcām, viesu namiem, utt.), īres līgumu ar fizisku/juridisku personu. Lai nodrošinātu krīzes dzīvokli, jāņem vērā, ka informācija par krīzes dzīvokļa atrašanās vietu nav publiski pieejama, respektīvi vardarbības veicējs šo informāciju nevar atrast publiskā mājaslapā. Līdz ar to, krīzes dzīvokļa pakalpojumu nevar nodrošināt, piemēram, krīzes centrā, jo informācija par krīzes centru ir publiski pieejama (jau iepriekš pieminētajā Sociālo pakalpojumu sniedzēju reģistrā vai pašvaldības mājaslapā). Var būt gadījumi, kad palīdzība ir

nepieciešama nekavējoties, tad vardarbībā cietušai personai sociālās rehabilitācijas pakalpojumu nodrošina īslaicīgi krīzes centrā līdz brīdim, kad tiek nodrošināts anonīms un drošs patvērums vardarbībā cietušajiem krīzes dzīvokli. Līdz ar to jāvērtē katras personas vajadzība pēc nepieciešamā pakalpojuma. Būs gadījumi, kad krīzes dzīvoklis nebūs piemērotākais risinājums cietušai personai, bet gan krīzes centrs, piemēram, persona ir veikusi vai mēģinājusi veikt pašnāvību, paškaitējumu, līdz ar to, nav iespējams apgalvot, vai krīzes dzīvoklis pašvaldībai nav nepieciešams. Informācija par krīzes centru ir publiski pieejama, līdz ar to neatbilst nosacījumam, ka krīzes dzīvoklis ir anonīms, tā atrašanās vieta nav zināma sabiedrībai, bet gan pēc iespējas mazākam personu lokam.

12. Vai pašvaldība var piešķirt jebkuru dzīvokli? Vai jāatrunā, ka dzīvoklis ir krīzes dzīvoklis? Kādam ir jābūt krīzes dzīvokļa nodrošinājumam? Kurš to nodrošinās?

Atbilde: Pašvaldība var piešķirt jebkuru dzīvokli, ja tas atbilst prasībām – lietošanai atbilstošs, nodrošinot, ka telpas ir dzīvošanai derīgas, aprīkotas ar gultām, skapjiem, galdu, virtuvē ir nepieciešamais inventārs, lai pagatavotu un uzglabātu ēdienu, u.tml. Ir pašvaldības, piemēram, Ogres novada pašvaldība, kurās ar domes lēmumu dzīvoklim noteikts krīzes dzīvokļa statuss, paredzot, ka krīzes situācijās var izmitināt arī vardarbībā cietušas personas. Krīzes dzīvokli aprīko ar nepieciešamo inventāru pašvaldība vai pakalpojuma sniedzējs, ka dzīvoklis ir īpašumā, turējumā, valdījumā.

13. Vai krīzes dzīvokļa pakalpojuma saņēmējs var sākotnēji saņemt speciālistu konsultācijas un pēc tam uzticības personas pakalpojumu, ja nav izmantots pieejamais pakalpojuma apjoms?

Atbilde: Ja krīzes dzīvokļa pakalpojuma saņēmējs nav izmantojis sākotnēji pieejamo pakalpojuma apjomu, piemēram, individuālās speciālistu konsultācijas (max 120) un nepieciešams uzticības personas atbalsts vai otrādi, tad vienu pakalpojumu var aizstāt ar otru.

14. Ja krīzes dzīvokļa pakalpojums plānots nodrošināt viesnīcā, tad to nepieciešams nodrošināt pašvaldības administratīvajā teritorijā, kur pieprasīts, piemēram, krīzes dzīvokļa pakalpojums Jelgavā, vai pakalpojumu var nopirkt citā pašvaldības administratīvajā teritorijā (Jelgavas novadā vai Rīgā)?

Atbilde: Pakalpojumu pašvaldība var nodrošināt jebkurā administratīvajā teritorijā. Ja cietušais ir pašvaldībā dzīvojošs, tad vislabāk būtu, ja pakalpojums tiktu nodrošināts ārpus konkrētās pašvaldības, drošības ziņā tas būtu piemērotāks risinājums. Jāvērtē katra situācija individuāli, lai maksimālu mazinātu draudu iespējamību cietušās personas veselībai un dzīvībai.

15. Ja piešķirts krīzes dzīvokļa pakalpojums māsaiņniecībai, tad individuālās konsultācijas (psihologa, jurista, sociālā darbinieka konsultācijas) piešķir katram māsaiņniecības loceklim vai tikai cietušajai personai, kura pieprasījusi pakalpojumus? Vai es pareizi sapratu ka viesiem?

Atbilde: Visiem krīzes dzīvokļa pakalpojuma saņēmējiem var nodrošināt individuālās konsultācijas. Krīzes dzīvoklī visas pilngadīgās personas būs cietušas no vardarbības

veicēju veiktās vardarbības. Visiem pilngadīgajiem jābūt veiktam veselībai un dzīvībai bīstamo faktoru novērtējumam, kas norāda uz augstu vardarbības risku. Bērniem iepriekš minēto novērtējumu neaizpilda. Jāvērtē katras personas vajadzības un jālemj par atbilstošāko pakalpojumu piešķiršanu. Nedrīkst aizmirst arī par pakalpojumu nodrošināšanu bērniem, ja tie cietuši no vardarbības. Bērniem individuālās konsultācijas nodrošina atbilstoši MK noteikumiem Nr. 1613., kas reglamentē sociālās rehabilitācijas pakalpojumu piešķiršanu bērniem, kas cietuši no prettiesiskām darbībām.

Veselībai un dzīvībai bīstamo faktoru novērtējums

1. Kad tiek gatavots Veselībai un dzīvībai bīstamo faktoru novērtējums?

Atbilde: Dzīvībai un veselībai bīstamo faktoru novērtējumu sociālais darbinieks aizpilda, ja cietušajam tiek piešķirts krīzes dzīvoklis un/vai konsultācijas dzīvesvietā (papildus 100 konsultācijas) vai sociālās rehabilitācijas kurss sociālās rehabilitācijas institūcijā līdz 180 dienām. Lūdzu ņemt vērā, ka tikai tad, ja tiek konstatēts augsts vardarbības risks jeb dzīvības vai veselības apdraudējums, var lemt, piemēram, par papildus 100 konsultāciju piešķiršanu vai citiem pakalpojumiem, kas atbilstoši MK noteikumiem Nr. 790. attiecināmi uz augstu vardarbības risku.

2. Kas gatavo novērtējumu, ja lēmumu pieņem sociālais darbinieks Sociālo pakalpojumu nodaļā? Piemēram, vardarbībā cietušā persona vēršas Sociālā darba nodaļā, bet pakalpojumus piešķir Sociālo pakalpojumu nodaļa?

Atbilde: Veselībai un dzīvībai bīstamo faktoru novērtējumu gatavo sociālais darbinieks – gadījuma vadītājs, pie kura vardarbībā cietusī persona ir vērsusies un sniegusi informāciju par piedzīvoto vardarbību, t.sk. veselības un dzīvības apdraudējumu. Sociālais darbinieks, kas sagatavo novērtējumu, ir atbilstošu izglītību (sociālā darbinieka izglītība) un pieredzi vardarbības radīto seku novēršanā un mazināšanā. Metodikas par sociālo darbu ar vardarbībā cietušo un vardarbību veikušo personu apguve ir vēlāma, nav obligāta.

3. Kas aizpilda novērtējumu, ja sociālajā dienestā nav sociālais darbinieks, kas strādā ar vardarbībā cietušām personām?

Atbilde: Jebkurš sociālais darbinieks, kas ir gadījuma vadītājs, piemēram, sociālais darbinieks ar ģimenēm ar bērniem, sociālais darbinieks ar pilngadīgām personām, sociālais darbinieks ar senioriem, utt.

4. Vai ir nepieciešams konstatēt augstu vardarbības risku, veicot personas veselībai un dzīvībai bīstamo faktoru novērtējumu (MK 790 4.punkts), piešķirot pakalpojumu pirmreizēji, obligāti jāaizpilda veidlapa?

Atbilde: Atkarīgs no pakalpojuma veida. Ja pirmreizēji tiek piešķirts krīzes dzīvokļa pakalpojums līdz 30 dienām, tad ir jābūt aizpildītam veselībai un dzīvībai bīstamo

faktoru novērtējumam, kas norāda uz augsto vardarbības risku. Individuālajām speciālistu konsultācijām (10 konsultācijas + 10 papildus konsultācijas) un sociālās rehabilitācijas kursam (līdz 60 dienām) institūcijā ar izmitināšanu saglabājas iepriekšējie nosacījumi: iesniegums, atzinums, lēmums. Veselībai un dzīvībai bīstamo faktora novērtējuma veidlapa šajos gadījumos nav jāaizpilda. Ja nepieciešamas vēl papildus līdz 100 konsultācijas (iepriekš 20 konsultācijas ir izmantotas) vai 150 dienām sociālās rehabilitācijas kursa institūcijā ar izmitināšanu (iepriekš izmantotas 30 dienas) vai 120 dienām (iepriekš izmantotas 30 dienas + papildus 30 dienas (ja atzīts par cietušo kriminālprocesā vai administratīvā pārkāpuma procesā), tad ir jāaizpilda dzīvībai un veselībai bīstamo faktoru novērtējuma veidlapa. Ja augsts vardarbības risks netiek konstatēts, tad individuālo konsultāciju skaitu, sociālās rehabilitācijas kursu institūcijā ar izmitināšanu nevar palielināt atbilstoši MK noteikumu Nr. 790. 4.⁴ punktam vai piešķirt krīzes dzīvokļa pakalpojumu (Noteikumu 4.3. apakšpunkts).

Individuālās speciālistu konsultācijas

1. Vai psihologs raksta par papildus 10 konsultācijām? Vai jāgroza līgums ar psihologu par papildus konsultācijām?

Atbilde: Psihologs informē sociālo darbinieku, ka cietušai personai nepieciešamas papildus 10 konsultācijas. Noteikumi Nr. 790. nosaka, ka papildus 10 konsultācijas piešķir, saņemot pamatotu iesniegumu no cietušās personas. Līgums ar psihologu ir jāgroza, ja tiek pieņemts lēmums, ka cietušai personai nepieciešamas papildus 10 konsultācijas un līgumā ir noteikts, ka psihologs nodrošina tikai līdz 10 konsultācijām.

2. Vai papildus 10 konsultācijas var piešķirt tikai, ja persona atzīta par cietušo administratīvā pārkāpuma procesa vai kriminālprocesa ietvaros? Kā saprast personas iesniegumu pamatotību? (MK Not. 790 5.2. apakšpunkts)

Atbilde: Personas iesnieguma pamatotību izvērtē speciālists, kas sagatavo atzinumu un pieņem lēmumu par pakalpojuma piešķiršanu. Lai piešķirtu papildus 10 konsultācijas nav jābūt kriminālprocesam vai personai atzītai par cietušo, jo noteikumi nenosaka, ka šis ir priekšnosacījums. Līdz ar to ir jāvērtē, vai nepieciešamas papildus 10 konsultācijas un noteikti būs gadījumi, kad persona nav atzīta par cietušo un pakalpojuma apjoms 10 konsultācijas ir par maz. Katrs gadījums jāvērtē individuāli, atbilstoši cietušās personas vajadzībām. Atzītam par cietušo saistībā ar administratīvā pārkāpuma procesu vai KP ir jābūt, lai pagarinātu pakalpojumu institūcijā ar izmitināšanu.

3. Kā pareizi piešķirt individuālās speciālistu konsultācijas?

Atbilde: Lai pagarinātu konsultāciju skaitu līdz 120, jāievēro konsultāciju pakāpeniska piešķiršana: vispirms “10 konsultācijas” (4.2. apakšpunkts), tad “papildus 10 konsultācijas”(5.2. apakšpunkts), un, ja tiek konstatēts augsts vardarbības risks – “papildus vēl līdz 100 konsultācijām”. Rezultātā kopskaitā ne vairāk kā 120 konsultācijas. Nevajadzētu lemt uzreiz par 120 konsultāciju piešķiršanu.

Pakalpojuma ievadīšana SOPĀ

- Jaunajā datu ievadē SOPĀ ir paredzēts, ka izveido pakalpojuma kartiņu “10 konsultācijas”, kad pabeigtas 10 konsultācijas, pakalpojumu noslēdz ar “37.4. kodu (pabeigts pakalpojums)”. Tad veido jaunu pakalpojuma kartiņu “papildus 10 konsultācijas”, pabeidzot šo papildpakalpojuma saņemšanu, noslēdz ar “37.4. kodu”. Ja nepieciešams vēl papildus konsultācijas (augsta vardarbības riska gadījumos), veido jaunu pakalpojuma kartiņu, kas atbilst pakalpojuma veidam un noslēdz ar “37.4. kodu”.
- Par pakalpojumu augsta vardarbības riska gadījumos, pakalpojuma kartiņā būs iespēja norādīt, piemēram, cik konsultācijas izmantotas konkrētajā mēnesī, līdz ar to sagatavojot atskaiti par iepriekšējo mēnesi, norādīs par kādu laiku atskaite ir jāgatavo, lai varētu saņemt finansējumu no valsts. Līdz ar to pakalpojuma bloku par konsultācijām augsta vardarbības riska gadījumos varēs noslēgt tikai tad, kad reāli pakalpojums būs pabeigts jeb klients pakalpojumu vairs nesaņem.
- Atskaiti par “10 konsultācijām”, utt. varēs iesniegt jau pēc “10 konsultāciju” utt. pabeigšanas, pat ja klients turpina saņemt vēl konsultācijas. Lai paātrinātu finanšu plūsmu starp LM un SD un neradītu apgrūtinājumu pakalpojuma sniedzējiem, respektīvi, lai SD nav jāfinansē šis pakalpojums no sava budžeta, tika izvēlēta šāda pieeja.

Citi

1. Kas ir pakalpojuma administrētājs? Ja pakalpojuma saņēmējs dzīvo vienā pašvaldībā, bet pakalpojumu saņem citā, kas ir gadījuma vadītājs?

Atbilde: pakalpojuma administrētājs ir pašvaldības sociālais dienests, kurā vardarbībā cietusī persona vēršas pēc palīdzības un pieņem lēmumu par sociālās rehabilitācijas pakalpojuma nodrošināšanu. Ja pakalpojuma saņēmējs dzīvo vienā pašvaldībā, bet pakalpojumu saņem citā pašvaldībā, gadījuma vadītājs tiek noteikts katrā pašvaldībā, līdz ar to, pašvaldības savstarpēji sadarbojas, risinot konkrēto gadījumu un sniedzot nepieciešamo atbalstu un pakalpojumus vardarbībā cietušai personai.

2. Vai klients var izvēlēties sociālās rehabilitācijas pakalpojuma veidu, norādot to savā iesniegumā? Iepriekš bija sarunu ceļā, izvērtējot sociālo situāciju.

Atbilde: klients var izvēlēties pakalpojuma veidu, norādot to iesniegumā, tomēr sociālajam darbiniekam ir jāizvērtē katra individuālā situācija un ar klientu ir jāvienojas par piemērotāko pakalpojuma veidu. Klienta viedoklis ir svarīgs, tomēr ne vienmēr klientam būs zināšanas, lai izprastu kāds pakalpojums viņam būtu piemērotāks, turklāt krīzes situācijā pēc notikušas vardarbības klientam būs nepieciešams speciālistu atbalsts, lai palīdzētu risināt šo situāciju. Var būt situācijas, kad klients lūdz nodrošināt, piemēram, krīzes dzīvokļa pakalpojumu, bet klients ir mēģinājis izdarīt pašnāvību, tad šajā gadījumā piemērotāks būtu krīzes centrs, lai klients būtu uzraudzīts un varētu saņemt atbalstu jebkurā diennakts stundā. Kā jau minēju, jāvērtē katra individuālā situācija.

3. Vai ir nepieciešams veikt cenu aptauju katram sociālās rehabilitācijas pakalpojuma veidam, pirms pakalpojuma līguma projekta sagatavošanas?

Atbilde: Šis jautājums ir jāskata saistībā ar Publisko iepirkumu likumu, kā arī pašvaldības iekšējiem noteikumiem par iepirkumu organizēšanu (tādiem jābūt katrā pašvaldībā). Starp pašvaldību un pakalpojuma sniedzēju jābūt noslēgtam līgumam,

kurā noteikts kādu pakalpojumu un par kādu summu pakalpojuma sniedzējs tos nodrošinās. Visdrīzāk, ka summas būs tās, kas jau noteiktas MK noteikumos Nr. 790. Var būt arī situācija, kad klients, piemēram, norāda, ka individuālās speciālistu konsultācijas vēlētos saņemt pie konkrēta speciālista, psihologa, līdz ar to pašvaldībai būtu jāslēdz pakalpojuma līgums ar šo speciālistu, līdz ar to nekāda cenu aptauja netiktu veikta, bet līgumā pašvaldība ar pakalpojuma sniedzēju vienotos, ka par 1 konsultācijas nodrošināšanu pašvaldība maksā 35 euro, kā tas noteikts MK noteikumos Nr. 790. Attiecībā uz krīzes dzīvokļa pakalpojumu, pašvaldība veic tirgus aptauju, lai tiktu noslēgts līgums par viszemāko piedāvāto cenu. Arī institūcijām ar izmitināšanu noteikumos ir noteikts, kāda ir dienas likme par pakalpojuma nodrošināšanu, līdz ar to, visdrīzāk pakalpojuma sniedzējs arī prasīs maksimālo dienas likmi, kāda jau ir noteikta MK noteikumos.

4. Kādas metodes jāpalieto un kādus dokumentus jāsniedz personai, lai saņemtu kompensāciju par transporta pakalpojuma izmantošanu, gadījumā ja persona izmanto sabiedriskā transporta pakalpojumu un/vai savu personīgo transportlīdzekli?

Atbilde: Personai ir jāiesniedz izdevumus apliecinājoši dokumenti: čekā par degvielas iegādi, sabiedriskā transporta biļešu iegādi, kvītis, sabiedriskā transporta biļetes, varbūt arī maksājumu uzdevumi. Transporta izdevumi nedrīkst pārsniegt MK noteikumos noteikto limitu – ne vairāk kā 7 euro par nokļūšanu, lai saņemtu 1 konsultāciju. Ja sabiedriskā transporta biļete turp un atpakaļ maksā, piemēram, 5 euro, tad arī šādu summu cietušai personai atmaksā.